

Η κρίση, η Ελλάδα και το ΠΑΣΟΚ

του Τηλέμαχου Χυτήρη

"Πρώτα η Ελλάδα", "Είμαστε σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης", "Βρισκόμαστε σε πόλεμο, προέχει η επιβίωση της χώρας". Αν όλες αυτές οι φράσεις και άλλες παρόμοιες, που τις έχουν πει όλοι οι πολιτικοί αρχηγοί κι όλοι οι σχολιαστές, ενέχουν τον πυρήνα της αλήθειας, τότε όλοι πρέπει να σκεφτόμαστε και να πράττουμε αναλόγως. Η κρίση - κατά Μέρκελ - θα κρατήσει δέκα χρόνια στην Ευρώπη. Αν είναι έτσι, πόσο θα κρατήσει στην Ελλάδα; Η ίδια η Ευρώπη παίρνει τα μέτρα της για την αντιμετώπιση της κατάστασης. Βάζει τις βάσεις της Ενιαίας Οικονομικής Ευρώπης, (χωρίς τη Μ. Βρετανία) και της πολιτικής ένωσης της. Οι αποφάσεις της τελευταίας συνόδου οδηγούν σε δημοσιονομική πειθαρχία, με αυστηρό έλεγχο των προϋπολογισμών. Ουσιαστικά η απόφαση αυτή για τα επόμενα χρόνια, υπαγορεύει τη μείωση των δημοσίων δαπανών, που σημαίνει περιορισμό του κοινωνικού κράτους, που σημαίνει με τη σειρά του ότι για οποιαδήποτε κυβέρνηση ο δρόμος θα είναι λιτότητα και πάλι λιτότητα με αποτέλεσμα την αύξηση του κοινωνικού περιθωρίου. Αυτή λοιπόν είναι η νέα πραγματικότητα που θα προκύψει στις ευρωπαϊκές χώρες κατά τη διάρκεια και μετά το τέλος της κρίσης. Αν αυτό ισχύει για τους άλλους, τότε για την Ελλάδα θα ισχύει στο πολλαπλάσιο. Η κοινωνία θα 'ναι μια άλλη κοινωνία με δύσκολες συνθήκες, όσο καλή πρόθεση κι αν υπάρχει από τις επιμέρους κυβερνήσεις και τα πολιτικά κόμματα. Τι σημαίνει αυτό; Ότι κριτήριό μας πρέπει να 'ναι η συμφωνία της 26/10, το νέο μνημόνιο, το PSI. Πρακτικότερα οφείλουμε να επιδιώξουμε την παραμονή μας στο ευρώ, την εισροή στη χώρα 130δισ(!) ευρώ το επόμενο διάστημα και να εφαρμόσουμε τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τις συμφωνίες διάσωσης που έχουμε υπογράψει. Όλα αυτά συνοδευόμενα από υποχρεώσεις καταδεικνύουν ένα και μόνο πράγμα, ότι κανένα κόμμα μόνο του δεν μπορεί να τα καταφέρει. Ότι οπωσδήποτε χρειάζεται κυβέρνηση συνεργασίας για να μπορέσει (ίσως) να αντιμετωπιστεί η

δύσκολη συγκυρία. Αυτά τα λέμε και τα ξαναλέμε ενώ διαθέτουμε κυβέρνηση συνεργασίας υπό τον κ. Παπαδήμο, και ο ίδιος διαθέτει την απαραίτητη αξιοπιστία από τους εταίρους και δανειστές μας, οι οποίοι δεν θα δώσουν εύκολα 130δισ(!) σε όποια κατάσταση δεν εμπνέει σ' αυτούς εμπιστοσύνη. Η παράταση του βίου της κυβέρνησης θα καταστεί αναπόφευκτη.

Προκύπτει αβίαστα το συμπέρασμα ότι όλοι, κόμματα και φορείς, οφείλουμε να στηρίξουμε την κυβέρνηση αυτή, με κάθε αλλαγή στην σύνθεσή της και κάθε πρωτοβουλία της, μπας και σωθούμε ως χώρα και ως κοινωνία. Ο εφιάλτης της ανεξέλεγκτης χρεωκοπίας είναι εδώ. Είναι προφανές ότι επιβάλλεται στα κόμματα στην ίδια περίοδο να αναδιοργανωθούν, να ανανεωθούν, να κοιτάξουν τη σχέση τους με την κοινωνία αφού η αξιοπιστία τους έχει πληγεί σοβαρά. Η κυβέρνηση του κ. Παπαδήμου, πρέπει να 'χει ελευθερία δράσης και χρόνο. Όποιος δεν το βλέπει αυτό βάζει τον εαυτό του ή το κόμμα του μπροστά από τις ανάγκες της χώρας!

Αφού ειπώθηκαν τα παραπάνω τώρα μπορούμε να δούμε και το ΠΑΣΟΚ και τις διεργασίες που απαιτούνται σ' αυτό. Ποιός ο ρόλος λοιπόν του ΠΑΣΟΚ και της Ελληνικής κεντροαριστεράς στα νέα δεδομένα; Όχι ασφαλώς αυτός που ξέραμε. Ήδη αυτό είναι ορατό και δεν καλλωπίζεται ούτε με λόγια, ούτε με ανέφικτα οράματα, ούτε ασφαλώς με γενικότερες ιδεοληψίες. Ο ρεαλισμός είναι πάντα ο σπουδαιότερος πυλώνας της πολιτικής. Στο ΠΑΣΟΚ σήμερα υπάρχει μια σύγχυση. Είναι προφανές ότι πρέπει να συζητήσει τη νέα κατάσταση πραγμάτων που δημιουργήθηκε από την κρίση, την διετή θητεία του στην Κυβέρνηση, τον Ευρωπαϊκό του προσανατολισμό, τις αλλαγές στις οποίες οφείλει να προχωρήσει σε δομή, λειτουργία και πρόσωπα, τη νέα χάραξη πολιτικής και προοπτικής του. Ασφαλώς οφείλει στο πλαίσιο αυτό να εκλέξει και ηγεσία μετά από καθολική εκλογή όπως επιβάλλει το καταστατικό του. Μόνο έτσι θα 'χει το ελάχιστο κύρος που χρειάζεται να παρουσιαστεί ξανά στην ελληνική, δεινοπαθούσα, κοινωνία και να συνομιλήσει μαζί της για το παρόν και το μέλλον της χώρας.

Το ΠΑΣΟΚ δημιουργήθηκε για να παίζει ενεργό ρόλο στις εξελίξεις και την προοπτική της χώρας. Άρα θα 'ναι περίεργο τώρα να μεταλλαχθεί σ' ένα κίνημα διαμαρτυρίας, με λαϊκίστικα χαρακτηριστικά. Τούτο σημαίνει ότι δεν μπορεί το σημερινό ΠΑΣΟΚ να κατακτήσει τους θριάμβους ενός ένδοξου παρελθόντος, ούτε κανένα άλλο κόμμα κατά

τη γνώμη μου. Τα κόμματα και ιδιαίτερα τα μεγάλα βιώνουν το τέλος της μεταπολίτευσης που σηματοδοτήθηκε από το σχηματισμό της κυβέρνησης Παπαδήμου. Επίσης, ευτυχώς, τελείωσε η ταύτιση κόμματος - κράτους, μια αντίληψη καταστροφική του παρελθόντος, δηλ. του πελατειακού συστήματος της πολιτικής, με πρώτη διδάξασα την Δεξιά και βεβαίως το ΠΑΣΟΚ που δεν κατάφερε να διαφοροποιηθεί στο βαθμό που έπρεπε και μπορούσε, ώστε να δείξει ένα άλλο σύγχρονο και ποιοτικά πολιτικό νέο πρόσωπο. Μαζί τελειώνει και ο λαϊκισμός, αλλά μένω στην ευχή ακόμα καθ' ότι φοβάμαι ότι βρίσκεται στο DNA των Ελλήνων και βγαίνει στην επιφάνεια από τη μια στιγμή στην άλλη χωρίς τον παραμικρό ενδοιασμό, προσδιορίζοντας αρνητικά και ακυρωτικά κάθε ελπίδα για μια ουσιαστική ανανέωση του πολιτικού γίνεσθαι της χώρας.

Άρα για ποιο αυριανό ΠΑΣΟΚ μιλάμε; Η απάντηση είναι για ένα σύγχρονο σοσιαλδημοκρατικό, ευρωπαϊκό, μεταρρυθμιστικό κόμμα, που εκφράζει όλη τη δημοκρατική παράταξη. Μπορούμε; Αν μπορούμε - όσοι πιστοί προσέλθετε, κι ας είναι στην ηγεσία όποιος επιλεγεί από τη λαϊκή διαδικασία όπως την καθιέρωσε πρώτος ο Γιώργος Παπανδρέου. Οι σοβαροί πολιτικοί αποδεικνύουν την ευθύνη τους, σε τέτοιες δύσκολες στιγμές. Όσοι δεν το καταλαβαίνουν, θα έρθουν αντιμέτωποι με τη σκληρή πραγματικότητα, μια πραγματικότητα αδυσώπητη που εκδικείται. Το κάνει ήδη. Τα πολλά λόγια είναι φτώχεια και εμπαιγμός ακόμα και γι' αυτόν που τα εκφέρει. Κανείς δεν θα συγχωρέσει στο ΠΑΣΟΚ αποφάσεις ελαφρότητας κι ανευθυνότητας για τη χίμαιρα διεκδίκησης αξιωμάτων εις βάρος της πορείας του συνόλου των πολιτών της χώρας. Ιδού η Ρόδος λοιπόν για το ΠΑΣΟΚ. Το ερώτημα είναι πάντα ένα. Τι σηκώνουν ή τι μπορούν να σηκώσουν οι ώμοι μας.

Η ιστορία όμως δε σταματά, αντιμετωπίζει τις προκλήσεις των καιρών, δημιουργεί νέες καταστάσεις. Ο πολιτικός λόγος πρέπει να 'ναι αληθινός, ειλικρινής, όχι ξύλινος ούτε κολακευτικός. Αν όλα αυτά επισυμβούν τότε στο καινούριο πολιτικό πάζλ που θα δημιουργηθεί το ΠΑΣΟΚ όχι μόνο θα 'χει ρόλο, αλλά θα μπορεί να προσφέρει θετικά στις εξελίξεις. Αυτό δεν είναι τελικά και το ζητούμενο;

Πηγή: http://hitiris.eu/downloads/stories/TH_archive0061_stories1379339712.pdf

Δημιουργία αρχείου: 16-09-2013 16:55
